

MER OM NARDUSHYDDAN

Av Inga-Lisa Öhrvall, Harads

I Glimtar 2012 berättar *Eric Stenberg* om Nardushyddan, en lokal i Bjässand som missionsförsamlingen hade som gudstjänstlokal. Den brann ned i slutet av 1920-talet.

Gunnar Blomgren bidrar med mer information:

Nardushyddan byggdes av gårdsägaren Erik Johan Hedberg, född i Bjässand 1863, och hans hustru lärarinnan Hilma Erika Granström, född på kronfisket i Edefors 1876.

Erika arbetade som folkskollärlarinna på olika platser i Edefors socken bland annat i Södra Harads. Natalia Larsson, född Harlin, på Kläppen berättar att lärarinnan Hilma Erika var oerhört bestämd med att det inte fick finnas någon spegel där hon vistades. Erika och Erik bodde i Nardushyddan och där fanns inga speglar vilket förundrade alla skolbarnen.

Uno Hedström har också berättat hur han svettades och stånkade när han i ungdomens glada dagar skjutsade en flicka på spark i mycket tungt väglag upp till Nardushyddan.

Erik Johan var född i Bjässand och skriven som hemmansägare där. Hans släkt härstammar gammalt tillbaka från Kläppen i Harads. Att de kom att etablera sig i Bjässand-Bogärdan berodde på att de hade en egen fäbod där. Kläpparna var det enda hemmanet i Harads med egen fäbod medan de övriga i byn hade allt gemensamt.

Han var en mycket anlitad lekmanpredikant runt omkring i Edefors. Han deltog i många väckelsemöten där han oftast fick predika inne i de stora bondköken ute i byarna. På äldre dar, 55 år gammal 1918, gifte han sig med Erika Granström. Då fick han, som man förr sa, sitt på det torra med en riktig ”inkomstqvinna”.

Erika och Erik fick inga egna barn. De tog fostersönerna Axel Verner Eklund, född 1904, Sven Harry Andersson, född 1911 och Set Birjam Boström, född 1915. Axel Verner flyttade till Karlskrona 1919 och Sven Harry till Överluleå 1928. Birjam blev kvar i Gullträsk och arbetade som banarbetare.

Lekmanpredikanten Erik Hedberg och lärarinnan Erika Hedberg flyttade till Gullträsk 1921.